

Prigodno izlaganje potpredsjednika Hrvatskoga sabora i izaslanika predsjednika HS-a akademika Željka Reinera na otkrivanju Spomenika domovini autora Nenada Fabijanića

10. prosinca 2020., Trg Stjepana Radića, 9.00 sati

Poštovani izaslaniče predsjednika Republike Hrvatske, admirale Hranj,
poštovani izaslaniče predsjednika Vlade i potpredsjedniče Vlade te ministre g.
Medved,
poštovani gradonačelniče grada Zagreba g. Bandiću,
uzoriti g. kardinale Bozaniću,
poštovani visoki uzvanici,
poštovani predstavnici i članovi udruga poginulih, nestalih, zatočenih hrvatskih
branitelja Domovinskog rata,
Poštovani g. Fabijaniću,
gospođe i gospodo,

Iznimna mi je čast i zadovoljstvo prisustvovati otkrivanju „Spomenika domovini“
autora g. Nenada Fabijanića. Pozdravljam vas u ime predsjednika Hrvatskoga sabora g.
Gordana Jandrokovića, svih saborskih zastupnika i u svoje osobno ime.

1

Osvrnimo se na trenutak oko sebe. Zaista se nalazimo okruženi hrvatskim velikanima.
Na Trgu smo Stjepana Radića, uz bok Vatroslavu Lisinskom, a budno i ponosno nas
promatra zasigurno jedan od najvećih hrvatskih velikana modernog doba, najveći
državnik u hrvatskoj povijesti, prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman, koji nas je
napustio na današnji dan prije 21 godinu.

Ovaj Spomenik pred nama simbolizira živote dane za hrvatsku slobodu i neovisnost, ali
to je i hrvatski slavoluk pobjede. Staklene opeke podsjećaju nas na jedan od najljepših,
ali i najpotresnijih spomenika poginulim, zatočenim i nestalim hrvatskim braniteljima i
civilima u Domovinskom ratu - Zid boli na Selskoj cesti, sastavljen od 13.600 crvenih i
crnih opeka. Počeo je rasti 26. rujna 1993. ispred zapovjedništva tadašnjeg
UNPROFOR-a, posve spontano, kao izraz boli očajnih majki koje su slagale ciglu po
ciglu, kao simbol stradanja hrvatskog naroda, ponosa i duboke patnje. Danas stojimo
pred Spomenikom domovini i osjećamo iste emocije: ponos i duboku patnju. Ali, kroz
igru svjetla i stakla nazire se i nada, sreća i ljubav. Upravo to je ono što želimo ostaviti
svojim nasljednicima i budućim generacijama: sjećanje na tugu i bol, ali i ponos,
domoljublje te vjeru u ljubav i dobrotu.

Gospođe i gospodo,

za hrvatsku neovisnost svakako su najzaslužniji hrvatski branitelji i predsjednik Tuđman. Da se Hrvatska nije obranila i da nije više od 16 tisuća hrvatskih branitelja dalo svoje živote za to, nikada ne bi došlo do stvaranja neovisne Hrvatske. Neka nas ovaj Spomenik vječno na to podsjeća.

Stvoriti državu ni iz čega, bez ičije pomoći, to iskustvo imaju samo ljudi koji su u tim trenucima svoje dane i noći provodili u rovovima, braneći ognjišta koja su gradili njihovi preci, ali i oni koji su ih provodili u podrumima strepeći od bombi i granata te za svoje najmilije, muklim krikom ukazujući svijetu da postojimo i imamo pravo postojati. Na tome im uvijek moramo biti zahvalni.

Svi nam ti junaci Domovinskog rata, ali i oni koji su u ranijim razdobljima dali svoje živote za Hrvatsku, i danas poručuju kako je to bio poriv srca i duše, ostvarenje dugo snivanog sna. Svaki njihov otkucaj srca odjekivat će u ovom spomeniku kao najljepša arija koje se ne bi postidio ni veliki Vatroslav Lisinski koji nas promatra s druge strane.

Na kraju, zahvalio bih arhitektu g. Nenadu Fabijaniću na kreaciji ovog Spomenika koji će zasigurno saživjeti s gradom, s našom Domovinom i svim njezinim stanovnicima.

Čuvao vas sve dragi Bog, čuvao sve one koji su dali živote za svoju domovinu i čuvao nam jedinu i vječnu Hrvatsku!